

SCRIERI PENTRU COPII, DE LA BUNICA

3

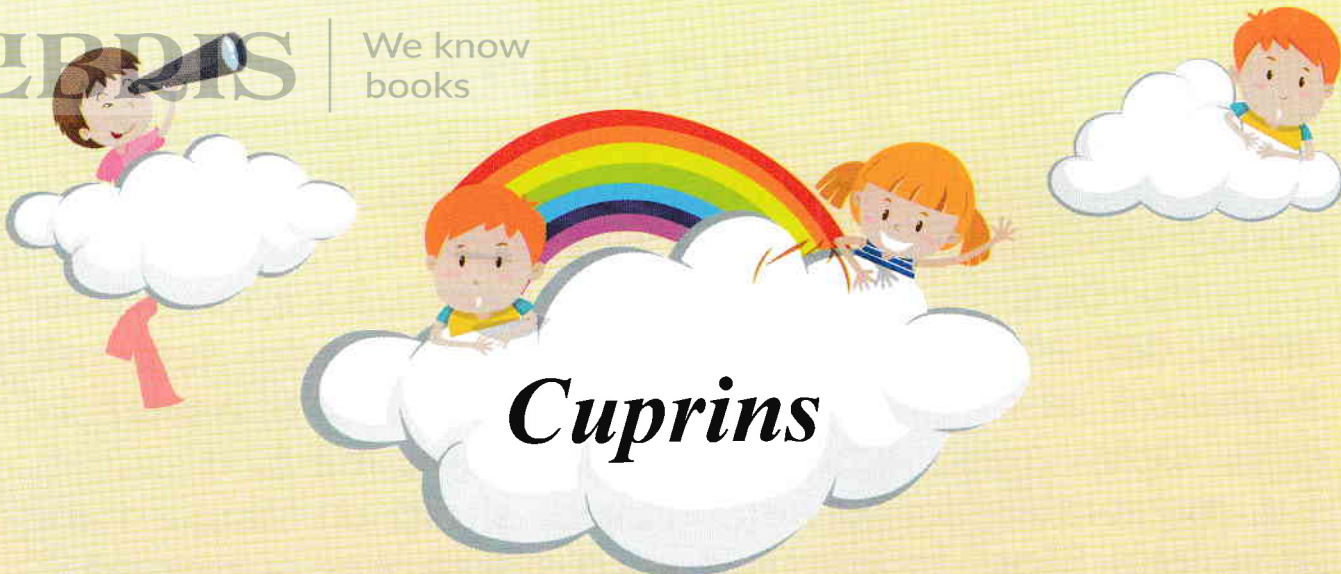
VICTORIA FURCOIU

POVEȘTI DIN CURTEA BUNICILOR

**Ediția a IV-a,
revizuită și adăugită**

Editura Arco Iris
BRAȘOV, 2022

Cuprins

1	PISICUȚA CUȚA	4
2	LUȘA CĂȚELUȘA	6
3	MARISA ȘI CĂȚELUȘA MAIDANEZĂ	8
4	POVESTE CU CIREȘE, GRAURI ȘI COȚOFENE ..	13
5	CÂINELE ȘI PISICA	18
6	GÂȘTELE BUNICII	22
7	PISOIUL ȘI ȘORICELUL	26
8	BIBILICA CEA ISTEATĂ	33
9	POVESTEA UNUI OM DE ZĂPADĂ	35
10	O DISCUȚIE APRINSĂ	38
11	POVESTEA CĂȚELULUI CU TREI NUME	40

Hai să facem cunoștință cu un animăluț drăguț din curte - o pisicuță. Să auzim ce-are de spus!

– Eu, pisicuța Cuța, sunt într-o dilemă! Să spun, să nu spun, dar am o problemă: Un câțel din curte, tare mă stresează, că-mi tot bea lăpticul! Mă terorizează! Și-aseară, la cină, iarăși mi-a mâncat tot din farfurie, mârâind ciudat! Eu, manierată, nici nu l-am scuipat, și nici cu lăbuța n-am amenințat. El are, tot timpul, lângă cușca sa oase de rezervă și ce-o mai avea, iar eu stau flămândă, căci mâncarea mea o consumă dânsul! E corect așa?

Dar am o idee, cum să-i vin de hac! Să-și schimbe năravul, știți ce vreau să-i fac? Când o să adoarmă la prânz mâncăciosul, o să mă apropii, pâș-pâș, să-i iau osul! Știu că nu-i ușor, însă mă gândesc că-n felul acesta, poate-l lecuiesc! După ce-o să vadă și el că e rău, când se-nfruptă altul cu dejunul său, nu o să-și mai bage botu-n blidul meu!

Însă, pentru asta, ca să îndrăznesc, trebuie, desigur, puțin să mai cresc! Să încerc acum? Nu mă hazardez!

Până va fi timpul, doar mai exersez! V-aș ruga, ca planul meu să reușească, să îmi țineți pumnii, să nu se trezească!

Iar ce-o să se-ntâmples, o să aflați poate în altă poveste, tot aici în carte.

A trăit în curte-odată, mai demult, o cățelușă, Lușa, foarte răsfățată (Husky), tare jucăușă. Într-o zi, îi veni în minte să se întreacă în joacă, într-un țarc al lor, cu puii! Vaai! ce a putut să facă! Fiind atât de poznașă, a început, fără frică, pe pui să îi fugărească, prefăcându-se că-i mușcă.

E greu de închipuit că, din astfel de-ntâmplare, ar rămâne liniștit, nevătămat, fiecare. Dimpotrivă, ce-a urmat, nu e greu de înțeles. Pentru ea, chiar amuzant, pentru pui, un mare stres!!

Auzind din casă zgomot și țipete la poiată, bunica fugi și-acolo... rămase stupefiată!

Puii, câțiva în picioare, fugăriți și speriați, alții, „cerând îndurare”, întinși pe jos, leșinați!

Ea, văzându-se certată, se uita întrebătoare: „Ce? Doar m-am jucat cu puii, sunt toți la numărătoare!” Ce să-i faci? În felul ei, avea un pic de dreptate. Găsind poarta descuiată la pui, a vrut să se joace!

